

Активістки вітають

Л. Лук'яненко

Із приїздом до Бельгії Лева Лук'яненка привітали його активістки АОЛПУ і СКВУ, які приїхали туди з Парижу, Франція. Перебували вони в Парижі під час перших днів конференції у питанні Безпеки і Співробітництва в Європі, тобто перевірки примирення і порушень Гельсінкських угод. На фото (згорі зліва): Віра Єлішевська, Одарка Полянська, Лево Лук'яненко, Христина Ісаї, Тетяна Житникова-Плюц, представник бельгійської групи Міжнародної Амністії та Марія Зарицька.

Знайшли невідомий

портрет Т. Шевченка

Київ. — В Черкасах у родині Завалків висить на стіні портрет Тараса Шевченка, який досі нікому не відомий, як і невідомо хто його автор.

Режисер Черкаського обласного клубу кінолюбівців Михайло Лазарев, обстеживши портрет, вирішив, що він унікальний. Відомості про нього дуже скупи. Знайшла портрет кілька років тому Марія Дмитрівна Завалків в селищі Чобитки Черніобільського району. Там нічили старі хати та весь старий хутір збирався бути під ній бульдозера (що пізніше й було справно зроблено). Серед інших старих картин та ікон цей портрет привернув увагу жінки. Як він опинився на хуторі, ніхто із старожилів не знав, розповідають лише, що здавна бачили його в одній з хат.

Хутір Чобитків заснував свого часу Яків Понятівський, який працював у місцевого пана управителем. Цілком ймовірно, що портрет був у цих місцях. Адже зовсім поруч Золотоноша, Мойсіївка та Яготин, де він

бував напевно.

Полотно прикріплене до рами не металевими, а дерев'яними цвяхами. Хто малював його? Може це майстерно виконана копія? Цілком можливо, що це прижиттєвий портрет Кобзаря. А, можливо, й автопортрет. Підпису на полотні немає, помітні сліди пізніших нашарувань, очевидно портрет підмалювали, отож потрібна експертиза.

Михайло Лазарев та Дмитро Бондар звернулися до державного музею Т. Шевченка у Києві, де портрет прийняли, описали і сказали, що про результати експертизи повідомлять. Протримали два місяці та так і не знайшли часу для його дослідження, — повернули портрет господарям. І це в той час, коли світ відзначає 175-річчя з дня народження Т. Шевченка.

Однак Бондар і Лазарев не вгамувалися — не дає спокою думка, що лишається невідкритою ще одна сторінка з життя Т. Шевченка.

КОМУНІКАТ В СПРАВІ ВТІКАЧІВ

Світової Ради Суспільної Опіки СКВУ У таборах втікачів Австрії і Німеччині перебуває велике число українців. Вони сподіваються допомоги на сталі поселення до країн Канади, Америки і Австралії. Ця допомога повинна прийти негайно, тому, що більшість втікачів с в тих таборах понад шість місяців. По шістьох місяцях вони втрачають право дальшого перебування в таборі, а це рівнозначне з поворотом, чи примусовим виїздом з країни тимчасового перебування.

Ми можемо їм допомогти через спонсорство. Участь в цьому повинні взяти всі церковні, громадські і молодіжні організації.

Відповідальність, ініціатива, заохота і провід акції спонсорства є в руках провідів Українських Церков, українських крайових репрезентацій і центральних крайових харитативних організацій. Виконання цього залежить від місцевих українських організацій, відділів, філій, станиць та від цілої української спільноти.

Українські втікачі, це часто дуже молоді і життєво недосвідчені люди, а деякі з них майже діти. Більшість з них живе в дуже поганих таборових умовах. У своїх життєвих описах, як їх це змалку переслідувало в школі, роблено велику згадку на змину віри і ганьблено їх за це, що вони українського роду. Тепер у чужих таборах не хочуть признавати їх, як українців, а даліше зараховують до національностей країни їхнього громадянства. (як поляків, руских і т.д.). Просимо всі українські організації, а в першу міру українські церкви зголосити свою готовність спонсорувати дві, три, або більше осіб. У таборах біженців Європи перебуває біля 800 українців. Просимо також підтримати фінансово працю Переселенчих Комісій Мюнхену, Відню і Риму.

Докажіть нашу християнську любов і готовність допомогти нашим землякам у потребі!

Екзекутива
Світової Ради Суспільної Служби
СКВУ

Праця НТШ-А стоїть під знаком річниця народин патрона

Нью Йорк (О.К.). — Тут у домі Наукового Товариства ім. Шевченка відбулося в суботу, 10-го червня, чергове засідання пленуму, на якому члени звітвали за чотири місяці діяльності та подали плани праці на майбутнє.

Прийнятим звичаєм наради відкрив та проводив ним голова НТШ-А д-р Ярослав Падох, який на початку відмітив однохвилинною мовчанкою відхід застав дієсного члена НТШ-А о. митрата Ізидора Нагаєвського.

Д-р Я. Падох подав обширний звіт із виконаних завдань, зосереджуюсь особливо на вдалій і першій соборній науковій конференції Шевченкознавства, що відбулася в Нью Йорку 25-го березня ц.р. при співучасті

чотирьох гостей з України та численних доповідачів із ЗСА і 600 учасників-слухачів. Гости з України відвідали також НТШ-А і дістали в подарунок деякі видання. Крім цієї конференції, яка мала та особливий характер, у 175-річчя з дня народження Патрона НТШ-А цілу свою діяльність в цьому році спрямував на відмінення тої річниці. Першим кроком до того було випущення репрезентаційного видання книжки про життя Т. Шевченка пера Павла Зайцева в перекладі на англійську мову проф. Юрія Луцького, яке повинно бути в усіх американських бібліотеках. Планується також ще в тому році видати перший том Шевченкознавства, до якого увійдуть кращі доповіді з Шевченкознавчих конференцій, що їх влаштовує НТШ. Для підкреслення одності із українським народом на батьківщині, Управа НТШ-А переслала 1,000 дол. на побудову пам'ятника Т. Шевченкові у Львові і вже отримала потвердження цього датку.

Голова НТШ-А звітвав також про плани відзначення 25-річчя встановлення пам'ятника Т. Шевченка у Вашингтоні, створення комітету в цій справі, якого він є головним ініціатором, та дату цих святкувань — суботу, 7-го жовтня 1989 року. В цьому дні має відбувся зустріч громадянства біля пам'ятника, а по полудні святковий концерт. В цілі підготування цих святкувань створено окремий комітет, який відбуде вже ряд засідань.

Суботні доповіді, що їх організує секретар проф. Василь Калинович, справи стислих, побудовані пам'ятників на гробах двох добродіїв НТШ-А, Олени Джуні і д-ра Романа Лисака, спадку О. Джуні і співпраці у ділянці Енциклопедії Українознавства були також темою звітування д-р Я. Падох.

Черговим звітодавцем був науковий секретар проф. Леонід Рудницький, що подав записки про видання журналу, який видає діяльність і її плани не лише на найближче майбутнє, але і на дальшу мету. Незабаром буде друкований перший том поезій Юрія Клена, вже зовсім готовий збірник на пошану проф. Григорія Лужицького за редакцією Василя Януша, збірник на пошану проф.

Василь Калинович, справи стислих, побудовані пам'ятників на гробах двох добродіїв НТШ-А, Олени Джуні і д-ра Романа Лисака, спадку О. Джуні і співпраці у ділянці Енциклопедії Українознавства були також темою звітування д-р Я. Падох.

(Закінчення на стор. 4)

КОЛИШНІЙ ГОЛОВА КГБ ВИКРИВАЄ Ю. АНДРОПОВА

Москва. — В несподіваному інтерв'ю для московського журналу „Огоньок“ колишній голова КГБ Володимир Семічастний, який займав цю посаду від 1961 до 1967 року, накинувся з різкою критикою на покійного генерального секретаря ЦК КПСС Юрія Андропова, обвинувативши його у безпосередній участі у масових репресіях.

Ім'я Андропова у „перевбудовні“ роки було ніби в тіні критики діячів часів брежнєвського застою. Більшість західних коментаторів вважають Андропова „хресним батьком“ Михайла Горбачова і майже ініціатором перебудови і гласності.

В. Семічастний зокрема докоряє Андропова в участі, якщо не в керівництві, кампанією щодо насильної совітизації Карелії, включаючи райони, відірвані від Фінляндії. Колишній шеф КГБ не наводить конкретних деталей, однак щось подібне уже повідомляв колишній кореспондент газети „Вашингтон Пост“ у Москві Душко Доде у книжці „Тіні і шепоти“, що вийшла у ЗСА у 1986 році.

Доде пише, що совітизація фінських районів вимагала безжалостності і відданості комунізму. За словами Доде, у середині 1960-их років у фінській пресі появились повідомлення, які давали змогу судити про те, що руки Андропова у крові тисяч невинних людей.

Про погану роль, яку

відіграв Андропов у дні придушення мадярської революції, писалося досить багато, але Семічастний обходить цей аспект мовчання.

Основний напрям його докорів носить вузько спрямований характер. Будучи протягом багатьох років головою КГБ, Андропов не міг не знати про діяльність так званої „узбецької мафії“, включаючи особистого друга Брежнєва нині покійного партійного боса Узбекистану Шаріфа Рашидова.

„Я маю всі підстави вважати, що Андропов дуже добре знав про все, — сказав Семічастний. — Він знав про злочини в Узбекистані і про те, як вищі чини Міністерства внутрішніх справ покривають ці злочини. Все це на його совісті. Який же він голова, якщо не зміг знайти у собі достатньої мужності, щоб доповісти про все генеральному секретареві або членам Політбюро? Ніхто не сперечається, Андропов був освіченою, але на пості, який він займав, перш за все потрібна мужність... Так, звичайно, ставши генсеком, він проголосив розумну державну політику, але 15 років перед тим він керував КГБ так само, як і його попередники. Можливо, він не хотів позбутися місця у Політбюрі“.

На закінчення інтерв'ю Семічастний заявив, що КГБ має невинуватити „роздурі“ штати і бюджет.

„Дніпро“ з Дніпропетровська змагатиметься з американською збірною у Філадельфії

Філадельфія (М.Б.-Й). — Тут в п'ятницю ввечерю, 25-го серпня ц.р., на футбольній гріш Пенсильванського університету Френклін Філд відбудуться міжнародні змагання копаного м'яча між збірною ЗСА і футбольною дружиною „Дніпро“ з Дніпропетровська, Україна. Згадані змагання матимуть товариський характер.

Про приїзд „Дніпра“ до Філадельфії повідомив Вернер Фрікер, президент Футбольної федерації ЗСА. В. Фрікер є відомим будівельним підприємцем в Горшам, Па.

Футбольна дружина „Дніпро“ є чемпіоном вищої ліги СССР. Цей спортивний клуб є першим самостійним клубом в СССР. В змаганнях за першество футбольної ліги СССР гравці „Дніпра“ в 15-ти змаганнях не пропустили ні одного голя в свої ворота, а в себе вдома не програли ні

одних змагань. Найкращим стрільцем „Дніпра“ є Євген Шахов. Він є також одним з найкращих стрільців вищої ліги СССР. Головним тренером „Дніпра“ є Євген Кучеревський.

Дейвід Бернсер, президент Філадельфійського спортивного конгресу, передбачує від 40,000 до 50,000 глядачів на згаданих змаганнях.

Про особовий склад дружини „Дніпро“ ще не повідомлено офіційно. Однак передбачується такий склад „Дніпра“: Багмуд, Вишневський, Краковський, Кудрицький, Лютий, Сон, Сидальников, Тищенко, Шахов, Шкварін, Шох, Чередний, Червоний, Юдія і Ярвенко.

По додатковій інформації, або в справі квитків вступу слід телефонувати на число (215) 898-6151, або писати на адресу: University of Pennsylvania Tickets, Franklin Field, 235 S. 33rd Street, Philadelphia, Pa. 19104.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ великою перевагою голосів одобрива цілий план президента Джорджа Буша, виробленого для рятювання занепадаючої однадестово-позичкової індустрії. Спершу було одобрено окрему умову для застосування цього плану, а тоді голосами 320 до 97 одобрено план в цілому. Одною із точок цього плану є гострі вимоги щодо суми капіталу даної індустрії, щоб в майбутньому забезпечити вклади членів. Проти цього дуже виступала вся однадестово-позичкова індустрія, бо це обмежує рухомість ними готового капіталу членів. Це майже вперше законодавче тіло зуміло протиставитися сильному натиску та впливовому лабі. Суму 157 бід. дол. включено до державного бюджету, що не дуже вигідне Адміністрації.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, що президент Джордж Буш запропонував продовжити каденцію урядування шефові штабу збройних сил ЗСА адмірала Вільяма Крива, то він все ж таки вирішив у вересні ц.р. іти на пенсію. Припускають, що його місце шефа штабу збройних сил ЗСА припаде теперішньому його заступникові генералові Робертові Терресові.

НА ШОТИЖНЕВОМУ ПОЛУДЕНКУ з президентом Джорджом Бушем минулого четверга віцепрезидент Ден Квейл отримав нове завдання: під час відвідин Центральної Америки перекопати провідників Гватемалі, Гондурасу, Ель Сальвадору та Коста Ріки, щоб домогтися усунення від влади панамського диктатора Мануеля Антонія Норієги. Зважаючи на те, що президент Джордж Буш і державний секретар Джеймс Бейкер весілля зайняли подіями в Китаї, НАТО і Совєтським Союзом, то постать віцепрезидента Д. Квейла стає чим раз більше відомою в Центральній Америці.

А. ПАПЕНДРЕУ ПРОГРАВ У ВИБОРАХ

Атени, Греція. — У всенародних виборах прем'єр-міністра Папендреу втратив контроль над грецьким парламентом, однак його консервативні опоненти правдоподібно могли також не отримати потрібної більшості голосів, щоб сформувати новий уряд. Якщо справді консерватисти не отримали потрібної кількості голосів, то Греція в найближчих місяцях буде в кризовій ситуації, що може довести її навіть до нових виборів.

Однак яким і незаперечним залишається цей факт, що грецькі виборці відкинули і відхилили від свого в один час найбільш популярного прем'єра, який від довгого часу не може обтруситися від всього рода скандалів і який від 1981 року провадив свій поміркований соціалістичний уряд переконливо, не зважаючи на різні незрозумілі помилки.

У неділю, 18-го червня ц.р., в цих всенародних виборах Пан-гелленський соціалістичний рух залишився позаду Нуха демократичної партії, очолюваної довголітнім політичним су-

перником А. Папендреу. Константином Міцотакісом. З підрахування 53 відсотків голосів, демократи отримали 45 відсотків голосів, соціалісти 38.5 відсотків, комуністи та їхні прихильники з інших лівих партій 12.8 відсотків, а менші відомі партії 3.5 відсотка. К. Міцотакіс заявив, що яким є, що його партія перемогла, однак він відразу зазначив, що невідомо хто очолить новий грецький уряд. Хоча А. Папендреу признав публічно, що він програє вибори особисто, в парламенті більшості є такі прогресивісти і навіть натякнути на те, що готові піти на спілку з комуністами, щоб створити перший коаліційний уряд від 1974 року.

Політичні коментатори та аналітики твердять, що зформування нового грецького уряду не прийде так легко, бо доперва тепер виборці та засоби масової інформації почнуть докладно розглядати кандидатури. Коли прийдесть знову голосувати, то К. Міцотакіс може перемогти, бо має за собою заслуги з часів Другої світової війни.

Гантер жертвує на пам'ятник Т. Шевченкові у Львові

Гантер, Н.Й. (М.К.). — Заходами місцевого Церковного Комітету української католицької церкви св. Івана Хрестителя тут було висвітлено відомості про концерт в пошану Тараса Шевченка, що відбувся у Львові ввечері цього року. Всі присутні з пошаною вислухали весь концерт, коментували поодинокі виконавці і зі зворушенням стоячки прослухали Шевченковий „Заповіт“.

На залик члена комітету

було проведено збірку на побудову пам'ятника Т. Шевченкові у Львові. Зібрано суму дол. 607, які передано на відповідне conto з „Самопомочи“ в Джерзі Сіті. Комітет просить шанувальників церкви в Гантері, вакаційних гостей і усіх кому близька й дорога постать Т. Шевченка й звеличання його 175-ліття пам'ятником у Львові, переслати свої пожертви до: Self-Reliance A/C 4703, 558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКА ГАЗЕТА „Фігаро“ опублікувала інтерв'ю з польським лідером генералом Войцехом Ярузельським, який твердить, що нинішня хвиля політичних реформ у комуністичних країнах Східної Європи казує не на занепад, а на відродження комуністичної ідеології. „Ми тепер знову повертаємося до джерел нашого вчєння“, — сказав Ярузельський, додавши, що головну вину за „виродження“ комуністичної ідеології несе Сталін. У своєму інтерв'ю, що появилось напередодні офіційної візиту президента Франції Франсуа Миттерана в Польщу, генерал Ярузельський відзначає, що, на його думку, потяг до політичних реформ — не просто мода. Польському лідеру задали питання, як він розцінює нищівну поразку Комуністичної партії у парламентських виборах, що відбулися недавно у Польщі, Войцех Ярузельський відповів, що упершу чергу він захоплений „дисциплінованістю в рядах прихильників „Солідарності““.

ЗАХІДНОНІМЕЦЬКА ГАЗЕТА „Вельт“ повідомляє, що в Кілі заарештований політичний втікач з Перу 45-річний Люїз Альберто Чунга Гуарес, якого обвинувачують у передачі інформації, що має військового значення, розвідки комуністичної країни, як вважають, Східній Німеччині. Від 1972 до 1974 року Гуарес представляв на кільському суднобудівному заводі перуанської військово-морської флоту, за замовленнями якої тут будувалися підводні човни. У 1976 році Гуарес знову прибув у Західну Німеччину і звернувся до властей з просябою надати йому політичний притулок. У серпні 1982 року під час відвідин Східного Берліну він був завербований невідомою розвідкою і погодився постачати дані про підводні човни. Кілька разів Гуарес їздив у Перу, де зустрічався з колишніми колегами-офіцерами. За попередніми даними, шпигун встиг переправити на Схід коло 30 фотографічних плівок, зфотографованих зі секретних документів.

У ВАРШАВУ з офіційною візитом прибув президент Франсуа Миттеран. Виступаючи на влаштованому на його честь обіді, Миттеран високо оцінив процес демократизації, що відбувається у Польщі, і особливо результати перших за післявоєнний період вільних виборів. „Те, що нині відбувається у Польщі, — сказав президент, — виходить за узаконені рамки“. У четвер, 15-го червня, Ф. Миттеран зустрівся з прем'єр-міністром Раковським, після чого французький гість відправився у Гданськ, де зустрівся з лідером „Солідарності“ Лехом Валенсою. Миттеран особливо зупинився на зовнішній заборгованості Польщі, яка нині становить 39 мільйонів доларів. Президент Франції пообіцяв підтримати просябу Польщі про надання їй додаткових короткотермінових кредитів.

ТИСЯЧІ ВОДІВ АВТ оголосили загальнокрайовий страйк на знак протесту проти підвищення цін на бензин, які лише за минулий тиждень підскочили удвічі. Сандністський уряд після спеціальних поліцейських частин для розгону мітингів страйкарів. Інші підрозділи дістали завдання провести серію арештів спекулянтів валюту. Ці заходи не додали уряду його популярності, а опозиція серйозно розраховує на перемогу у виборах, що заплановані на лютий 1990 року.

ІНЖ. Р. ГАВРИЛЯК ОЧОЛИВ ТУІА

Нью Йорк (Л. Калинич). — В суботу, 13-го травня ц.р., відбулося в Українському Інституті Загальний збір Товариства Українських Інженерів Америки (ТУІА), який відкрив голова Управи інж. Юрій Базилевський. Він запропонував на предсідання зборів інж. Д. Гечу та секретарів інж. Р. Гавриляка та інж. М. Турецького, яких до цих функцій обрано.

Предсідник зборів відчитав привіт від Світової Федерації Інженерних Товариств і після прийняття порядку наради приступлено до звітування керівних органів ТУІА, а саме голови Ю. Базилевського та членів Головної управи М. Магуна, І. Хамуляка, Р. Гавриляка, О. Мороза, З. Туркала, В. Лехицького, І. Заяця та Л. Калиничя. Уступуючий голова відчитав черговий звіт про діяльність ТУІА за останню каденцію від травня 1987 року до травня 1989 року. Слід підкреслити, що інж. Базилевський сповнював відповідальні обов'язки голови ТУІА через останні три каденції. У його слові інж. Базилевський згадав, що управа влаштувала ряд наукових конференцій із співрацією місцевих відділів. Ці наукові конференції відбулись на Союзії, в Дітройті, Нью Йорку та Лос Анджелесі і вони в більшості були присвячені 1000-літтю Хрищення України. З приводу В

Інж. Р. Гавриляк

Конгресу СКВУ, ТУІА взяло участь у конвенції Українських інженерних Товариств в Торонто. ТУІА є членом СКВУ, а через Федерацію є також членом Секретаріату СКВУ. ТУІА, будучи частиною української громади, брало участь у конференції Центральних Українських Академічних Товариств та конференції Безсторонніх Організацій. У закінченні уступуючий голова склав подяку членам Головної управи, головам відділів та всім членам ТУІА за співпрацю за останні шість років.

Після звітів уступуючої Управи відчитано звіти від Відділів ТУІА у Дітройті, Каліфорнії та Міннесоті. За Відділ у Філадельфії звітував інж. Збілківський. Від Контрольного комітету звіту-

вав інж. Є. Змій.

Після ділової дискусії та конструктивних коментарів односторонньо ухвалено абсолютну уступуючу Управу, а інж. О. Глют в імені Номінаційної комісії подав вислід виборів до Головної управи ТУІА: голова — інж. Р. Гавриляк, члени Управи: інженери В. Гнатівський, Л. Пахолок, В. Мисак, І. Мокріський, В. Магун, М. Гнатівський, З. Туркало, З. Салевич, Л. Калинич, Є. Змій, О. Мороз, І. Заяць, В. Чарторийський.

Після виборів нової Управи продискутовано план праці та проект бюджету на слідуочу каденцію який пропонує інж. В. Магун. Згодом приступлено до вибору Номінаційної комісії, до якої увійшли: Ю. Базилевський, М. Турецький, І. Хамуляк, М. Чайківський і Д. Геча. У дальшому голова інж. Базилевський передав грамоти членів-сеніорів, що ними стали інженери: Гавриляк, Цепний, Гайдукевич, Лазуренко, Туркало, Магун. Він також відчитав листа з призначення та подякою інж. Хамулякові за його вклад праці для ТУІА. Предсідник зборів вручив теж грамоту члена-сеніора інж. Базилевському з призначенням та подякою за його працю на пості голови чергові шість літ. На рекомендацію Відділу в Дітройті надано звання почесного

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

FOUNDED 1993
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)
Subscription: 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
U.N.A. members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Розкол у комунізмі

Зворот у Китаї від волелюбних масових демонстрацій до військово-поліційного терору не знайшов ані трішки позитивного відгуку ні в демократичному ані ж в комуністичному світі.

Президент Буш делікатно й обережно натапував мирних демонстрантів, висловивши солідарність з усіма, що змагаються за демократію. Тоді ще не було відомо, що екстремісти у Пекіні візьмуть верх, почнуть масово виарештовувати недавніх демонстрантів, що трьох арештованих засудять на смерть, як зрадників і вбивників воєнок, що хвиля поліційного терору і нагінки проти „хуліганів“ і „контрреволюціонерів“ покотиться по всій велетенській території Китаю. Не було ще відомо, що китайський уряд зважиться на такі вчинки, як публічне проголошення наказу арештування китайського подружжя активістів, яке найшло прибіжжя в американській амбасаді, і що з Китаю видалять двох поважних американських журналістів. Буш не знав ще до тих подій становища. Уряд ЗСА поки що обмежився до рішучої негативної відповіді державного секретаря Джеймса Бейкера китайському амбасадорові у Вашингтоні, який передав вимогу свого уряду, щоб видати китайським властям оцих двоє дисидентів.

Але колишній президент Роналд Реген у своїй промові в Лондоні ствердив заламання комунізму у всьому світі, привітав те явище і різко натапував поведінку китайського уряду. Таке саме становище займають люди в усьому світі. Не тільки у світі існуючої демократії, але й у тих комуністичних країнах, в яких почався зворот до демократичної волі. Найприкращою, мабуть, несподіванкою для пекінських лідерів Денга і Лі була заява Міхаїла Горбачова у столиці Західної Німеччини Бонні безпосередньо перед його відлітом до Москви, що події в Китаї „шкочуть його (Горбачова) реформам“. Це теж ще дуже бліда подія у порівнянні з ходом подій у Польщі і на Мадярщині. В минулому тижні, докладно минулого четверга і п'ятниці 15-го і 16-го червня 1989 року, вся Мадярщина стояла під знаком реґабілітаційної маніфестації у честь розстріляного більшовика мадьярського прем'єра Імре Надя, який очолював був революцію проти супрематії Москви у 1956 році. Тоді мадьярська армія солідаризувалася з студентами, робітниками і інтеліґентами, які розпочали були той свободний рух. У Китаї поки що не видно ані розколу в армії та взагалі в державному апараті. Поки що працює репресійна машина військово-поліційного терору. Як це довго триватиме?

На цьому місці були вже міркування на цю тему. Можна повторити, що годі передбачити дальший хід подій. Але вже є деякі цікаві позначки. Появилася вістка, що лідер переможної в недавніх виборах у Польщі „Солідарності“ Лех Валенса запропонував своє посередництво між китайським урядом і тамошнім робітничим світом. Можна здогадатися, що Валенса — відома фігура для такої місії і що радше генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй зголоситься до такого посередництва — коли в пекінській верхівці настане трохи протверезіння. У китайських дільниціх кількох найбільших американських міст запанувало пригноблення, яке межує з розпачом. На президента Буша йде натиск, щоб він „щось діяв“ — натиск розумний, але недоцільний і безвиглядний. Показували на телевізійному екрані власника великої ньюйорксько-китайської фірми продажу китайських імпортованих товарів, зокрема одягу, який бідкав, що йому і подібним іншим фірмам грозить банкрутство, бо зрівняв зв'язок з їхніми доставцями з Китаю. Даний ньюйоркський китаєць розкладав руками: „Як президентові Бушеві не вдалося безпосередньо телефоном сконтактуватися з китайським урядом, то тим паче ми не маємо ніякого контакту“.

Вільний західний світ пильно стежить за подіями в комуністичних країнах. Наприклад: диктор телевізійної мережі Ей-Бі-Сі Дженнінгс, який їздив з президентом Бушем до Токіо, Пекіну і на конференцію НАТО, полетів до Будапешту і відітлі оповідав про переломову в історії Мадярщини подію — пошанування Імре Надя, який був анатомією для Андропова. І коли в наступному місяці Буш поїде до Польщі і Мадярщини, то всі часописи світу будуть подавати вістки про те, як його вітали і що він заявляв. Якщо до того часу не буде відвороту від теперішнього божевільного курсу політики китайського уряду, то напевно під час цієї подорожі американського Президента справа Китаю буде ще раз порушена.

Винятковий стан, поліційний терор, закриття кордонів і припинення видачі віз на виїзд, припинення зв'язку з зовнішнім світом, доведення до того, що Західна Німеччина вже відкликала з Пекіну свого амбасадора, а з Америки, Британії і Японії погіршилися відносини — як довго китайський уряд, поклоняючись марксизму, ступатиме щораз далі до свого самогубства?!

Володимир Жила

„БОРІТЕСЯ — ПОБОРЕТЕ!“

(До 110-річчя з дня народження Симона Петлюри)

„Якої б долі не судилося українському народові, ще пережити, він все одно своє право на самостійне життя вибере“.

Симон Петлюра

появою в товаристві робила на нього дуже мале враження. Симона всі люблять“.

Петлюра ніколи не був партійним політиком-фанатиком, а навпаки плевав також широкі літературні зацікавлення. У Львові, наприклад, він близько спірацював з Іваном Франком. Проте до кристалізації його національно-політичного світогляду прийшло тільки в Москві, напередодні Першої світової війни. Там вирішило його поняття назріло універсального українського націоналізму. Там створив він і свою концепцію України як політичної одиниці й то не тільки в межах різнонаціонального Сходу Європи, а в площині міжнародних взаємовідносин. Виявом цього був відомий маніфест, опрацьований Петлюрою на початку Першої світової війни. Цим маніфестом він зробив перший рішучий крок в українській закордонній політиці, орієнтується на Антанту й в цьому акцентувався особлива цінність цього документу.

Як автор, співредактор і редактор, Петлюра протягом свого життя розгорнув широку народно-освітню роботу. Його тематика була завжди всебічною, він відгукувався на всі

найбільш пекучі справи України. При тому ніколи не залишився осторонь подій і явищ своєї епохи, а навпаки, завжди стояв у кровних зв'язках з народом, у якого набирався сили, завзявля й мудрості. Його серце часто сповнялося тривогою, занепокоєння, але він з гнівом відкидав фарисейські плеті й виставляв фальшиві обертання народу. Його вірність народові й революції була постійно вираженою. Здається, що до такої чіткості у визначенні громадянсько-політичної дії в цю пору ніхто з сучасників Петлюри не піднявся.

Як член Української Революційної Партії, згодом Української соціал-демократичної робітничої партії — Петлюра, віддаючи данину часу, мотивував національні постулати інтересами розвитку робітництва, але фактично належав до тих, які чітко висували українські національні потреби й навіть домагалися окремої української партійної організації. „Таким чином у партійно-політичній схемі міжнародного соціалізму в писаннях Дарія Ребет, — іманентно і ясно був вбудований національний принцип — як самозрозумілий феномен життя“. Згодом в ході державної діяльності прийшов час, коли

Петлюра, залишивши ряди УСДРП, чітко поставив державні інтереси вище інтересів партії.

Симон Петлюра був також і свідомим носієм ідеї соборності. І тому іронічно долі треба вважати акт догори з Польщею коштом Галичини. На нашу думку, це було ніщо інше як політично-стратегічний маневр у шуканні виходу з безвихідного становища. Як реальний політик, треба ствердити, що Петлюра мав мужність приймати й неупушляти рішення у своїх намаганнях продовжувати визвольну боротьбу українського народу.

За час визвольної боротьби, Петлюра, як ніхто інший з наших революційних діячів завжди наполегливо стояв за збройну готовість країни, приймаючи пряму участь у воєнних діях. І саме це заслужено місце серед державотворчих мужів Української Революції.

Вийшовши на еміграцію після програної збройної боротьби, Петлюра продовжував свої визвольницькі зусилля у вірі, що справа України таки вирішиться й то „підрядком організаційних сил нашої нації“. Коли це станеться, він не знав, проте вперто вірив, що український народ „своє право на самостійне життя (такі) вибере“.

Підсумовуючи, скажемо, що своєю невтомною працею і усім своїм життям до трагічної смерті включно, Петлюра ствердив, що ідеалом його було ніщо інше, як збройна боротьба за долю України за принципом: „Борітеся — поборе!“

перекладачів, які говорять по-російськи. Оскільки до теперішнього об'їзду включено два українські міста, агенція повинна мотти зменшити кошти, забезпечуючи вміщення Одеси і Донецька в тому самому етапі і признаючи на цей етап усіх українських перекладачів. Включення Одеси серед перших трьох міст маршрути (як третього міста), а Донецьку у другому етапі (як четвертого міста) цілої маршрути вказує, що ті які планували не шукали способів більш економічного і корисного застосування українських міст.

3. Каталог: Хоч під час цього об'їзду виставка буде у двох українських містах, українські матеріали будуть зібрані на під'їзді місце у вкладки до російського каталогу. Попри невідому історію планували жити української мови на виставці організатори записали нас, що, ідеально беручи, вони хотіли, щоб усі гідні українських міст уміли говорити по-українськи, і що перешкоджає тому тільки обмежений бюджет. Вони доказували, що вживання іншої мови, крім російської, значно збільшує кошту виставки. Але по суті вони вирішили призначити менше фондів на неросійськомовних гідів, а більше для збільшення кількості відвідуваних міст.

Закінчення буде.

Р. Б.

Про вояцьку святиню Буковинського Куреня

З об'єктів гідних уваги в Кергонсоні, Н. Й., крім загальновідомої Оселі УН-Союзу Союзівка, є „Вояцька Святиня“ — Церковця Пам'ятник Буковинського Куреня. Це символічний надгробний пам'ятник відомим і невідомим, росіянам по широкому світу борцям за волю Батьківщини.

Церковця стоїть на скелістом, порослому сосонками узгір'ї, що її здвигнув на своїй власній садибі командир Буковинського Куреня, член Організації Українських Націоналістів, провідник ОУН на Буковині і Басарабії за першої більшовицької окупації, діючий референт Військового Справ на Східних землях України при Керівництві Військового Ресорту в Українській Національній Раді в Києві 1941-1942 роках полковник Петро Войновський. Він, починаючи від підмурівку до надбаного хреста власними руками, без будь-якої допомоги виконав усе власним коштом.

Правда, церковця, споруджена у пам'ять усіх воїнів України, однак на пропам'ятній таблиці, що вмурована на зовнішньому підмурівку окремо згадані найбільш будничі: „На вічний спогід про бойовиків Організації Українських Націоналістів і Воїнів Буковинського Куреня, які полягли у боротьбі проти загартників землі Української“.

Буковинський Курень, що у криваві роки Другої світової війни, складався позовно з членів ОУН, пішов шляхом з Буковини і Басарабії до Києва з метою скласти присягу тогочасному, як здавалося, репрезентантові державності — Українській Національній Раді. І хоч як важким був марш до Києва, проте як радісно й бадьоро було нам крокувати вулицями свого столичного міста — святого Києва.

На жаль, воєнно-політичні події перекреслили планування Куреня, якому довелось збройно змагатися не тільки на Буковині і Басарабії, по степах і містах Східних земель України, в лісах і болотах Білорусії, але і в далекій Франції. Невдовзі там був споруджений надгробник поляглим нашим воїнам на тій чужій землі. На жаль, десятки тисяч поляглих у підпіллі у двох світових війнах не мають надгробників. Не має їх теж безліч борців та звичайних мирних громадян, що їх замучив жорстокий окупант. Навіть високі мо-

ги-кургани, свідки нашого славного минулого, впади жертвою жорстокості окупанта. І на західних землях України, де народ написав високі могили „Борцям за волю України“, ворог поскидав з них хрести а самі могили зрівняв з землею.

Лише в чужині триває культ героїв-воїнів. Є пам'ятники на наших оселях, на цвинтарях св. Андрія, св. Духа, а зокрема величавий храм-пам'ятник у Бавид Бруку, Н. Дж.

Саме ця ідея і шляхетна ціль — шанувати пам'ять воїнів свого Куреня присвчувала полк. Войновському і дала змогу зреалізувати цей задум побудовою цієї гарної вояцької церковці. Чи можна краще шанувати пам'ять своїх побратимів, що віддали своє життя за волю України?

Ця вояцька церковця — це символічний пам'ятник усім воїнам усіх армій, усіх формацій військ України, членів УВО, ОУН.

На дверях церковці герб їхнього першого Митрополита Петра Могили, їхнього гетьмана всієї України Івана Мазепи, у середині герби їхніх земель.

Від здвигнення Вояцької Святині пройшли роки і надійшов час передати опіку над вояцькою церковцею молодшим, яким доведеться рятувати від забуття усе те, що творили і зберегли їхні батьки.

Святинця передача одної з естафет молодим відбувається у неділю, 9-го липня ц. р. Молитовну опіку над церковцею переймає, новоназначений помісний капелан Куреня, Список Української Автокефальної Православної Церкви, народжений поза землею його предків, Преосвященний Владика Антоній.

Святкування 9-го липня 1989 року почнуться Архирейською Літургією о год. 10-й ранку. Після Богослужб відправляється Панахида за душі славної пам'яті поляглих воїнів. Перед Панахидою виголосить слово Владика Капелана і дехто з делегатів-військовиків. Про довження урочистості відбудеться вранці, „Веселка“ на „Союзівці“ від год. 1:30 по пол., а саме: бенкет з мистецькою програмою з участю відомих мистців: проф. Дарії Гордишської-Каранович, Марти Кокоської-Мусійчук, Святослави Жили-Качарай, Ольги Білозор-Цергелської, композитора-диригента Лева проф. Рафаїла Венке і Миколи Голодика.

НОМІНАТ ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша на пост амбасадора ЗСА до Південної Кореї Доналд П. Грегг на переслуханнях перед сенатською Комісією закордонних зв'язків заявив, що він завжди говорив правду про свою роль в ірано-контра афері. Це вже друге з черги переслухання цього номіната, бо деякі демократи — члени цієї комісії задивляються досить скептично на його свідчення тому, що Д. Грегг продовжувал попередній адміністрації президента Рональда Регерана був постійним радником в справах крайової безпеки тодішнього віцепрезидента Джорджа Буша. Демократи хочуть доказати, що Д. Грегг мав відомості про ірано-контра аферу через зв'язки зі своїм приятелем Феліксом Родрігесом, колишнім працівником Центральної Розвідки Служби.

кого „старшого брата“. В столиці країни майже не почує мови народу тієї країни. Чи це не трагічний парадокс кінця XX століття?

Але перед тим, як буде мова про Київ, нам треба дістатися до Канева на могилу Т. Шевченка, де 21-го травня, мав відбутися передостанній день святкування 175-ліття його народження. І тому на другий день вранці 21-го травня прямуємо на Дніпрову пристань біля Києва, всідаємо до „Ракети“ (пароплав) і разом з іншими пасажирами по хвилях Дніпра плывемо до святої для всіх українців могили Тараса Шевченка. На жаль, наш пароплав не доходив до самого підніжжя Чернечої гори, на якій є могила Тараса, а лише на віддалі 4-ох — 5-ти км. перед горою. Цих кілька кілометрів треба було йти пішки. Коли комусь вдалося всісти до авта, яким не заборонялося їхати по цій дорозі, то по дорозі такі авта міліція зупиняла і наказувала пасажиром висідати.

І ми йшли! Тим більше, що була чудова весняна погода, яка тільки була в Україні в травні, і тому навіть не зважаючи на брак витривалості щодо мандрівок на дальшу подорож, ми з пристрастю вирушили в дорогу. І тут знову нас спіткала хвиля і маленька але малоприємна пригода чи зустріч. По дорозі запитала якогось чоловіка, як далеко ще треба йти до могили Шевченка? Не відповідаючи на моє питання, він сказав на „общепанятом українськи“: „А для чого вам надо туді йти? Вам не нужно туді йти? Дивно — чи не так? Не виглядало, що то був хтось з наших людей! Тим більше, що чим ближче ми наближались до могили, по обох боках дороги стояло чимало наших селян переважно у вишитих українських сорочках, пропонуючи всякого роду вироби — починаючи від різного роду безалькогольних напоїв, і кінчаючи свіжечними тістечками або домашнього виробу сувенирами. І не зважаючи на це, якісь напелюзо чужак запитав: „для чого вам надо йти на тую могилу?“

Продовження буде.

Десятого травня ц. р. я пішов з Євгеном Івановичем з Вашингтонського бюро Українського Народного Союзу та Іриною Халупою з Інформаційного бюро Українського Конгресового Комітету Америки на зустріч у бюро Майкла Шнайдер, заступника керівника Інформаційної агенції ЗСА.

Зустріч організовано у відповідь на затривоженість української громади, що на виставці „Проектування ЗСА в українських містах“ будуть передусім російськомовні перекладачі та інформаційні матеріали російськомовною мовою. Серед дев'ятих міст, у яких має відбутись виставка, є Одеса і Донецьк.

Присутніми на зустрічі були Вілліам К. Джованс, директор Служби виставок, Грегорі Гуров координатор американсько-совєтського обміну та Едвард Салазар з бюро совєтських справ Державного департаменту. Хоч головною темою дискусії було те, яка мова має вживатись під час виставки, було також обговорене загальне питання мовної політики у контактах агенції з Україною. Нижче опишу ситуацію і дискусію так, як я їх зрозумів, і припускаю, що Іванчик і І. Халупа напишуть свої власні враження. Вислаю також цей звіт учасникам зустрічі відгуків, щоб могли виправити мій помилки і подати свої власні погляди на обговорені питання.

Перш за все мене турбу-

Д-р Франко Сисин

СПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НА АМЕРИКАНСЬКІЙ ВИСТАВЦІ В УКРАЇНІ

вало те чи агенція взяла до уваги свій досвід і влаштування виставки. „Інформація ЗСА“ у 1987 році, до якої після великої кампанії української громади, додано чотирьох українськомовних перекладачів (працівників агенції) до 23 російськомовних під час перебування виставки в Києві і залучено українськомовний додаток до головного російськомовного каталогу. Можна було сподіватися, що після того досвіду організатори виставки подбають про задоволення значного числа українськомовних перекладачів на наступну виставку і що будуть призначені фонди на український випуск головного каталогу. Хоч аж до відносно пізнього етапу організаційного процесу не було відомо, які міста відвідає виставка, все таки, з уваги на розміри Української ССР і значне число великих міст в Україні кожна виставка буде принаймні в одному українськомовному місті.

Після дискусії з персоналом агенції я ствердив з розчаруванням, що мало зроблено для збільшення життєвості української мови для теперішньої виставки.

1. Гіді: Агенція знов шу-

Олена Мовчан

СВЯТО 175-ЛІТТЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В УКРАЇНІ

(Очіма туристки)

Будапешт — Київ — Канів

Згідно з пресовими повідомленнями, завершення величавих свят 175-ліття народження нашого Великого Кобзаря і Пророка Тараса Шевченка в Україні мало бути здійсненим в Каневі на його могилі та в Києві в днях 21-го і 22-го травня ц. р. Іду туди! Сім років минуло, коли авторка цих рядків була в Україні на могилі Тараса. Цікаво, як там тепер є? А тим більше чекаю до наступної „заокруленої“ дати-дати народження чи до дати смерті Поета було б дуже довго.

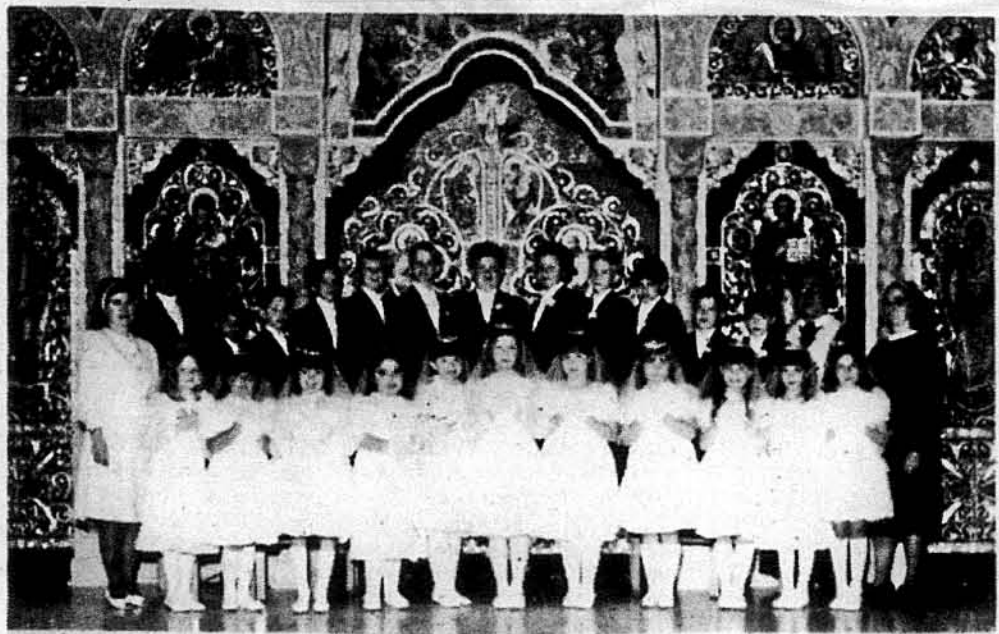
Поїздка потягом з Будапешту до Львова нічого особливого не уявляла, хіба за винятком одного „невеселого“, але незабутнього „розмовного випадку“. Біля мене у вагоні присів один чоловік середнього віку, який, будучи чимсь незадоволений, говорив не то до мене, не то до самого себе досить збуджено й схвильовано. Оскільки він говорив російсько-українським жаргоном, я запитала його чи він українець чи росіянин?

— Ні, я російський — український, точніше, я є хахол, почула я відповідь.

— Хахол? — не без здивування запитую його. — Та я почувала б себе дуже ображеною, якби хтось назвав мене хахолською, а не українкою.

— Ну, і що з того? — відповідає мій співбесідник. — Роски називають нас хахлами, а ми їх називаємо кацапами, але я не думаю, щоб вони за це ображувалися.

Перше Святе Причасття в Нью Йорку

На світлинці дитвора парафії церкви св. Юра в Нью Йорку в день свого Першого Святого Причасття 6-го травня 1989 року зі своїми опікунами і учителями (зліва): Сестра Моніка, ЧСВВ, А. Зябняк, парох церкви св. Юра о. Патрік Пашак, ЧСВВ, і Сестра Гавриїла, ЧСВВ — директор школи св. Юра.

Українсько-Американські Ветерани Дітройту відзначили День Пам'яті

Останній понеділок травня місяця, — це національне свято поминало по убитих американських воїнів різних воєн, починаючи від громадянської. Започатковано ці поминальні дні в 1868 році Великою армією республіки, щоб пошанувати воїнів і моряків юніоністської армії, які загинули в часах громадянської війни. Це стало згодом американським національним святом, коли ціла Америка віддає честь своїм убитим воїнам. Відбуваються великі паради, виступають багато патріотичних промов, кладуться вінки на гробах чи пам'ятниках по убитих воїнів.

Перед цими святкуваннями ведуть «воєнні ветерани». Зорганізовані в різних ветеранських організаціях, вони формують маршові колонні, ідуть на могили чи пам'ятники по убитих воїнах, щоб рік-річно відсвятити пам'ять про них, щоб навічно підкреслити їхню героїстичність.

Генерал МакАртур, герой Другої світової війни з Японією, з нагоди відзначення його 75-ліття народження й відкриття пам'ятника в його честь в Лос-Анджелесі, Каліфорнія, в своїй промові, між іншим, сказав: «Той хто ризикує життям і покладе його на жертвину батьківщини в потреби, не без сумніву є найбільш лицарський жест людства. Цим він найбільше зближив себе до образу нашого Творця, який вмер на хресті щоб людські душі могли жити вічним життям».

І цього року, як рік-річно, українсько-американські воєнні ветерани Великого Дітройту відзначили День Пам'яті Панахидою на оселі церкви Непорочного Зачаття П. Д. М. в Понтіак, Миш. Участь взяли католицькі ветерани Станції ім. Мельника, командир Волтер Добуш, Українсько-Американські Ветерани Станції ч. 101, командир Степан Віхар, Станція Братства 1-ої Української Дивізії УНА, командир Михайло Ніньовський. Кожна ветеранська група прийшла у своїх односторонніх і станичних прапорах та національними прапорами — українським та американським.

На означений час ветеранські групи вишикувалися в маршові колонні з прапоронаосійцями в переді. Залучила команда й досить чисельна ветеранська колона рушила під пам'ятник убитих українських американських воїнів Другої світової війни. Біля пам'ят-

ника зібралася чисельна українська громада, щоб взяти участь в Панахиді і віддати честь полеглим воїнам. Прийшли отці: Михайло Стельмах, ЧСВВ, парох і ігумен церкви Непорочного Зачаття в Гентрему, Миш., і Христофор Войтинський, ЧСВВ, парох церкви св. Йосафата, Воррен. Співав самостворений хор. Співали американських і українських воїнів, що життя своє за їхню батьківщину поклали. Молилися за спокій душ їх і «щоб проститися їм вєсєкому прогрішенню, вольному і невольному». Співали «Вічна пам'ять». Палає команда «Почесть даї!». Виструнчена ветеранська колона, під звуки крісової салви й похилених станичних прапорів віддала салют полеглим воїнам, своїм побратимам по зброї. Скінчилася Панахида. Промовляв о. М. Стельмах, цитує слова св. Писма: «Кращої любові немає за того, хто життя своє за друзів своїх віддає».

«Сьогодні поминаємо убитих воїнів українських і американських, які загинули щоб захистити довготривалий мир і добробут нашої батьківщини. Пам'ять про них завжди буде серед нашої української громади».

Представник католицьких ветеранів (вони спочатку називали себе українськими католицькими ветеранами, однак з допливом неукраїнського членства змінену назву на католицькі ветерани). Павло Войтинський подякував отцям-парохам за участь в Панахиді, самоствореному хорові за спів, братнім ветеранським організаціям та їхнім командирам, як рівнож всім присутнім, за участь в Панахиді.

Ветеранські групи відмашерували на місця розходів, де опісля враз із своїми родинами забавлялись на ветеранському пікніку.

Цьогорічні святкування Дня Пам'яті по убитих воїнах можна зачислити до успішних. Була прекрасна погода, чисте свіже повітря над водою, довкруги повно зелених і квітів, кожний відчував запах і красу весни. Багаточисленна участь ветеранів і цивільного громадянства надала святкуванням великої поваги й запоруки, що пам'ять про убитих воїнів завжди залишиться в наших серцях і переходитиме в грядучі покоління.

М. Воронович

Праця НТШ-А...

(Закінчення зі стор. 1)

Василя Лева і незвичайно цінне видання «Студіум Рутем» із матеріалами А. Андрюховича. Особливо цікаво і обговорено далі до «Історії України» Михайла Грушевського в англійській мові, у справі якої завершилися переговори із Канадським Інститутом Українських Студій. Про видавничі справи звітував також голова Філологічної секції проф. Василь Лев, в якій підготується до друку збірник Гуцульщини і де в осередку уваги стоїть видання українського правового словника, для підготовки якого йдуть наполегливі старання.

Тому що видавничі проблеми вимагають точного та окремого обговорення, при сутні учасники пленуму НТШ-А постановили відбити окрему нараду, яка запланована на день 27-го червня ц.р.

Про збагачення бібліотеки НТШ-А звітували голова проф. В. Лев і бібліотекар Світлана Андрюшків. Останню бібліотека поповнилася новими цінними архівами померлих та й живих членів НТШ, як наприклад Йосифа Гриняка, Богдана Романенчука, Богдана Лепкого, а з живучих родини Соневицьких і Ярославів Рака. У зв'язку з тим, що в бібліотеці НТШ-А щораз більше «білих круків», на пропозицію бібліотекарки рішенням закупити компютер видають брошуру в українській та англійській мовах про архів та бібліотеку і доконтракт заангажувати фахового архіваря.

З уваги на створення в стейті Нью Йорк окремої програми для заховання спадщини є можливість дістати допомогу стейту на збереження архівів. С. Андрюшків взяла участь у семінарі архівістів, щоб здобути відповідні інформації в тому напрямі.

Управа вирішила на цьому засіданні ряд господарських справ після фінансового звіту д-ра Івана Сєранта, який з приємністю ствердив, що в тому році був високий дохід із різдвяної акції, яка дала 13,500 дол., а рівночасно виїмково малий дохід із членських вкладок.

Пожертви за останніх п'ять місяців принесли 22,094 дол. Після звітів інших членів Управи розвинулася широка дискусія, в якій брали участь усі присутні. Обговорено також майбутні імпери, а зокрема участь НТШ-А в річній конференції АААСС, що відбудеться в листопаді в Чикаго, де приїждятимуть плануються зустрічі з громадянством і наради у справі Енциклопедії Української Діаспори. На рік 1990 запланована участь членів НТШ в міжнародній історичній конференції в Англії, а науковий секретар подав плани життєво-польсько-української конференції на березень або квітень 1990 року, яка підготується за ініціативи НТШ і Товариства національностей.

В часі наради приїхав вперше після довгої недуги член Управи НТШ-А проф. Г. Луїжницький з Філадельфії, якого присутні привітали тепло оплесками і повстанням з місць.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА БОРЦЯМ ОУН — УПА — УГВР

Створений з ініціативи членів Т-ва Вояків Української Повстанської Армії Комітет для побудови пам'ятника відомим і невідомим борцям ОУН — УПА — УГВР на українському католицькому цвинтарі Святого Духа Стемфордської дієцезії, Інкл., в Гамтонбургу, Н. Й., ще з початком 1985 року увінчався повним успіхом — відселення і посвячення його відбулося в неділю, 1-го червня. Пам'ятник виготовлено за проєктом Мирослава Климка-Яреми.

Організовану похід відбудує на площі біля головного пам'ятника, на яку заходили організовано комбатантські організації, члени Спільної Української Молі, ОЖ ОЧСУ, представники суспільно-громадських установ і організацій із своїми прапорами та вінками.

Свято почалося о год. 2-й по полудні біля головного пам'ятника. До відправ стали Владика Василь Лостен та кілька канадських священників з різних місцевостей.

Перед кінцем Панахиди зворушливу проповідь про могили і героїв, навізуючи до боротьби ОУН — УПА — УГВР, сказав знайомий із своєю красномовністю генеральний вікарій і парох церкви св. Юра в Нью Йорку

о. ігумен Патрік Пашак.

Після закінчення Панахиди зорганізований похід, який формували члени Головної Управи Вояків УПА Іван Іовик, Михайло Шашкевич і Петро Шкафаровський, вирушив у напрямі до пам'ятника борцям ОУН — УПА — УГВР.

Попереду йшли хорунжі з американським і українським прапорами, за ними слідували прапори ОУН, Т-ва Об'єднання Вояків УПА, представників комбатантських організацій, головних і крайових управ, відділів.

Організовану участь взяли члени Спільної Української Молоді з головою Центральної Управи матір'ю Осипом Рошєю та головою Крайової Управи д-ром Аскольдом Лозинським та членами Осередків Метрополі Нью Йорку, Нью Джерсі та Філадельфії.

За колоною СУМ несли вінки: від Головної Управи Т-ва Вояків УПА, комбатантських організацій, товариств, установ та окремих громад.

Голова програмової Комісії Микола Гришкович-Макаренко провів апел, від читав уривок із Звернення провозу ОУН в Україні, а сурмач відграв жалобний салют, прапори похилилися, присутні стояли на струні, віддаючи шану героям.

Святочне слово виголо-

Кулик-Дорошенко, представник Т-ва Вояків УПА з Торонто, Канада, а на «кумів» — представники установ і організацій.

Відселення пам'ятника численно присутні (понад 5,000 осіб) прийняли радісними оплесками. Посвячення і благословення довершив Владика Лостен в со-службінні отців.

Владика виголосив проповідь, в якій, між іншим, сказав: «Цей пам'ятник має бути символічним місцем, що має нам завжди нагадувати про ті жертви на жертвину нації, що їх положили члени УВО, ОУН, УПА, УГВР».

Після проповіді голова Комітету Мирослав-Климко-Ярема офіційно відкрив другу частину свята. Слідувала точка складання вінків устп пам'ятника. Склали вінки від Головної Управи Т-ва Вояків УПА, комбатантських організацій, товариств, установ та окремих громад.

Голова програмової Комісії Микола Гришкович-Макаренко провів апел, від читав уривок із Звернення провозу ОУН в Україні, а сурмач відграв жалобний салют, прапори похилилися, присутні стояли на струні, віддаючи шану героям.

Святочне слово виголо-

Похід до пам'ятника. Проводить друг Петро Шкафаровський, за ним — Михайло Шашкевич.

Владика Василь Лостен посвячує пам'ятник борцям ОУН — УПА — УГВР 1-го червня 1989 року на цвинтарі св. Духа.

який, між іншим, сказав: «Прийде час, коли вся Україна ставитиме пам'ятники Слави. Прийде час, коли в Україні здвигнуть пам'ятник тому, хто керував боротьбою воюючої України, а ним був ген. хор. Роман Шухевич-Тур — Тарас Чупринка-Лозовський, та усім тим, які за честь і життя надали, за долю рідної батьківської землі життя віддали». Присутні відспівали «Боже, вислухай благання».

Голова Комітету Мирослав Климко зложив подяку Владикі, який безкоштовно відступив землю під будову пам'ятника, адміністраторови цвинтаря Святого Духа о. шамбелянові Петрові Федорчукові, генеральному секретареві закордонних справ УГВР Миколі Лебедєв, заступникові голови Екзекутиви УК-КА д-рові Михайлові Снігуровичеві, Миколю Кулику, який із шестисобовою делегацією Т-ва Вояків з Канади приїхав, щоб бути

співучасниками нашого свята, та усім присутнім, які звеличали це небуденне свято.

Українським національним гімном. «Ще не вмерла України» закінчено програму відселення та посвячення пам'ятника на цвинтарі Святого Духа.

В останньому часі побудовано пам'ятники воякам УПА у Клівленді, на цвинтарі святого Андрея в Сент Бавіда Бруку, на оселі «Київ» в Оквіл, Онт., Канада. Цими пам'ятниками ми позначуємо своє місце в історії світу і в історії України, ми документуємо нашу присутність української людини і визвольної ідеї.

І ось до цих пам'ятників долучився тепер на зеленому затішному цвинтарі Святого Духа величний пам'ятник відомим і невідомим борцям ОУН — УПА — УГВР, героям за волю України.

Л.Л.

ЗАКЛИК

ДО ХВАЛЬНИХ УПРАВ УКРАЇНСЬКИХ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ, БРАТСЬКИХ СОЮЗІВ ТА ДОБРОДІЙ УКРАЇНСЬКОГО ОРГАНІЗОВАНОГО СПОРТУ

Вельмишановні!

Наприкінці квітня 1989 року на оселі УНСОЮзу відбулися чергові Загальні збори Української Спортової Централі Америки і Канади, на яких були заслуговані діючі українські спортивні товариства, осередки та молоді організації Пласт і СУМ. Згідно з порядком дня Загальні збори вислухали звіти уступаючої Управи і після дискусії над ними ухвалили й абсолютну резолюцію. Ще перед вибором нової Управи, розвинулася обширна дискусія, в якій вичерпно обговорено справи дальшої широкі діяльності УСЦАК: а) майбутньої III Української Спортової Олімпіади та б) можливості зустрічей українських дружин в ЗСА і Канаді з українськими спортовими дружинами з України.

У всіх цих важливих справах Загальні збори висловили позитивні ухвали, згідно з якими нова Управа УСЦАК зобов'язана значно посилити свою активність й діяльність. Зараз з конктертні можливості запросити українські спортивні дружини з України на турне по ЗСА і Канаді та розіграти ряд футбольних чи інших змагань з нашими членими дружинами на Північно-американському континенті. Така обопільна співпраця відкрила б нові можливості дальшого національно-спортового буття й розвитку в діаспорі і в Україні. Під час пору доходить до нас сигнали з поневоленої України, де спортовці і любителі спорту ведуть затяжну боротьбу за рідну мову та за усамостійнення спортивних клубів. Вони очікують від нас певної допомоги!

Українська Спортова Централь Америка і Канади має свій скромний бюджет, який не спроможний покрити назріваних більших витрат, тому звертаємося до вас з гарячим закликом: проханням прийти нам з фінансовою допомогою. В державних народах спортові організації є фінансовані урядовими агентствами і субсидіями від різних компаній і фінансових інституцій. Українська Спортова Централь Америка і Канади є занадто на власні сили, але ці сили є замалі на більш чини, які стоять перед нами. Провід УСЦАК буде дуже вдячний цим провадом українських фінансових установ, братських союзів і приватним доброчинам, які зрозуміють наше сучасне становище й хоч би найскромнішою пожертвою підтримають нас у великій потребі!

З правдивою пошаною й подякою

За Управу УСЦАК:

Мирон Стебельський
голова
Марія Бокало
секретар
Александр Напора
фінансовий референт

Чеки проситись виписувати на: Ukrainian Sports Federation of USA and Canada, 698 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106.

З України наспіла невмирущо сумна вістка, що в Турці біля Львова, відійшов на Вічну Ватру 24-го травня 1989 року наш Найдорожчий і Незабутний БРАТ І ВУЙКО

бл. п.

РОМАН КРИЖАНІВСЬКИЙ

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ.

в суботу, 1-го липня 1989 р. о год. 5-й по пол відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш. Просимо Рідних, Друзів і Знайомих про молитви за спокій душі Гіюліаного.

Горем прибиті:

ОЛЬГА СТОЯЛОВА — сестра з родиною
МИРОН — брат з родиною
ТАТІЯНА — дружина з дітьми і внуками в Україні

„Тихо спи без турбот,
Тут є Бог, Тут є Бог...”

В глибокому смутку повідомляємо, що 9-го червня 1989 р. по довгій недугі відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча ДРУЖИНА, БРАТОВА І ТЕТА

бл. п.

Іванна Момотюк-Терлецька

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 12-го червня 1989 р. з української католицької церкви Богоявлення в Рочестері, Н. Й. на місцевий католицький цвинтар.

Покійна була довголітньою учителькою „Рідної Школи” в Україні і на чужині: Копичинці, Скалі Подільській, Долині і Ходорів Стрийського повіту — Регензент, Німеччина і парохіальній школі ім. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

Була довголітньою виховницею і вчителькою українства Ю СУМА в Ньюарку і Рочестері.

Покійна залишила р'яди своїх учнів в Україні і на чужині.

Муж — МИХАЙЛО (СЯНЬО)
Братова — ЗОНЯ МОМОТЮК, Торонто
Братів — МІЛАН МЕЛЬНИК, Торонто
Кузинка — СТЕФА ПАШКОВСЬКА, Вінніпег та ближча і дальша Родина в Україні і Польщі

Замість квітів проситись жертвувати на Українську Католицьку Церкву в Лорді, Франція.

МОРСЬКИЙ ТАБІР 1989

ДЛЯ ПЛАСТУНІВ І ПЛАСТУНОК

29-го липня до 5-го серпня

Райтзаві Лейк, Пенсильванія

ПРОВІД:

Капітан ст. пл. Орест Пенцак, ЧМ
Заст. капітана ст. пл. Андрій Дзєрович
Адміністратор ст. пл. Борис Л. Павлюк
Медична опіка ст. пл. Арета Підвербецька

Реченець зголошень: 1-го липня

Число учасників обмежене до перших 50 зголошень, які впадатимуть повну оплату.

BORYS L. PAWLUK

215 Norristown Rd., Blue Bell, Pa. 19422

(215) 542-9423

Інж. Р. Гавриляк...

(Закінчення зі стор. 1)

члена для інж. Романа Крохмалюка, що односторонньо проголосовано.

Вкінці зайняв слово новообраний голова інж. Р. Гавриляк. Він розпочав студію у Львові, диплом механічно-го інженера отримав в Мюнхені, Німеччина. В Америці спеціалізувався у проєктуванні прискорювачів субатомових частинок для дослідів у нуклеарній фізиці. Був головним інженером цикло-тронних прискорювачів у Рочестері та Колумбії, а останнім головним інженером прискорювача для синхронної радіації у Бруклінівському лабораторії. Там він був інженером застосування комп'ютерних програм для проєктування (Computer Aided Design, CAD). Автор патентів та публікацій з діяльності ультра-високого вакууму. Тепер емеритусний та активний інженерний консультант. Інж. Гавриляк у його есеї пропонує деякі пріоритети для діяльності новообраної Управи ІУА на наступну календичку, з яких найважливіші наступні:

- Започаткувати професійні, наукові та торговельні контакти з нашими братами в Україні, створити можливість діалогу з ними та старатися нести їм допомогу, де буде потрібно;

- Відновити заходи ІУА для опрацювання та видавання словникової технічної термінології над якою вже давніше почали працювати інж. Анатолій Вовк, частини якої друкуються вже відвідоного часу у „Вістях Українських Інженерів“;

- Опрацювати стандартизацію українських програм на комп'ютери, на яку зараз пекуча потреба тут в Америці, як також в Україні, та їх популяризувати. До цього буде покликаний спеціальний комітет при ІУА;

- Продовжувати та удосконалювати видавничу діяльність „Вістей Українських Інженерів“ та Бюлетеня „Вісті“ це єдиний зараз у світі інженерний журнал, що друкується в українській мові;

- Оживити менше активні Відділи ІУА та створити кращу фінансову базу. Вкінці нововибраний голова подякував за довіру і сказав, що він очікуватиме від нових членів Управи конструктивних сугестій у веденні діяльності ІУА, а всіх членів попросив про співпрацю та підтримку у майбутньому.

Після слова нововибраного голови інж. М. Турецький в імені всіх присутніх висловив новій Управі побажання успішної праці для дальшої діяльності та розбудови ІУА.

Збори закрито в год. 7-й і після смачної переруки в год. 9-й вечором відбулися у великій залі ІУА забава при звуках оркестри що складалася з молодих членів Метрополітанського Відділу ІУА. Під час забави вже у відірваній атмосфері приспівало „Христос Воскрес“. Програмною керував голова парафіяльного уряду Митрофан Третьяков. Головною частиною свята була презентація Михайлом Джоаном, головою св. Володимирського братства, нагородою Мужа Року. Обраним на нагороду був д-р Ігор Махлай за його великий вклад у розвиток парафії. Він є знайомий в громадському культурному житті.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені: **ROCKEFELLER CENTER**
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі: **105-37 64th Avenue**
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

СОЮЗІВКА
ВЛАШТОВУЄ

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
для хлопців і дівчат
у віці 12 до 18 років
від 24-го червня до 5-го липня 1989 року

- Програма — щоденний пропуск, інструкції для початку, чинні і завантажовані, основна техніка, тактика, підготовка до турнірної гри.
- Інструктори — Юрій Савчак і Зенон Снілик
- Таборники повинні привезти свій виступ, включно з трьома банками м'ячків
- Преміщення в кімнатах і харчі — 200 дол. (члени УНС), 230 дол. (нечлени), теніс — 60 дол.

Зголошення вислати на адресу:

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n. Estate
Foordmore Road
Kerhonskon, N.Y. 12446
914-626-5641

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомна

Енциклопедія України
в англійській мові

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

ЦІНА

Том I	\$95.00
Том II	\$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить	\$170.00

включно з пересилкою

Замовлення — наперед, тільки чеками або поштовими переказами і м. О. сплати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Парафія Парми вишановує
д-ра І. Махлая, як Мужа Року

Вишанування д-ра Ігоря Махлая (ліва): о. С. Ганкевич, М. Третьяков, М. Джоан, д-р І. Махлай, о. Іван Наконечний.

В неділю, 7-го травня українська православна парафія св. Володимира в Пармі, Огайо, мала спільне свячення, в якому взяло участь 350 парафіян. Обід подався молитовно отця протопресвітера Степана Ганкевича і отця Івана Наконечного традиційним посвяченням Великодніх страв, а присутні співали „Христос Воскрес“. Програмною керував голова парафіяльного уряду Митрофан Третьяков. Головною частиною свята була презентація Михайлом Джоаном, головою св. Володимирського братства, нагородою Мужа Року. Обраним на нагороду був д-р Ігор Махлай за його великий вклад у розвиток парафії. Він є знайомий в громадському культурному житті.

Д-р Ігор Махлай виявив велику активність в часі складання проєкту мозаїки на честь Тисячоліття Хрищення Русі-України. Він був заступником голови Ювілейного комітету і протягом цілого року Тисячоліття виявляв велику активність у підготові і проведенні святкування. Д-р І. Махлай є директором парафіяльної бібліотеки, очолює школу бандуристів, є членом церковного хору і Української Православної Ліги. Він також є членом канцелярії бандуристів у Дітроїті. Багато часу приділяє молоді, ї ї на бандури в літній школі на таборі Всіх Святих у Пенсильванії. Він є одружений з Іриною, дочкою д-ра Д. Фаріона, вони

мають доню Оксану, що народилася в ювілейному році тисячоліття. Під час обіду д-р Ігор Махлай отримав нагороду від братства.

Додатковою atrakцією цього свята було виступ хорового хору з Огайо під керівництвом Олександра Мусійчука. Хор складається з 31 хлопця від 9 до 14 років, які виступили в Огайо, а також у Блому Домі, в Польщі і в СРСР. У липні цього року вони поїдуть з концертом на Україну. Програма складається з українських мелодій „Христос Воскрес“ і великодніх гагілок. Присутні були дуже зворушені, почувши виконання традиційних українських пісень неукраїнцями.

На закінчення програми о. Іван Наконечний дав молодим співакам землі з під фасаду храму св. Володимира на Пармі і просив їх покласти цю землю на могилі Тараса Шевченка в Каневі в ліній, коли поїдуть на Україну. Цим було зроблено символічне поєднання двох країн, коли минулого року привезена земля з України у Парму була вимішана з циментом і вклада в мозаїку Тисячоліття Хрищення Русі-України.

Останньою точкою у програмі був „Заповіт“ Тараса Шевченка, який викликав у багатьох присутніх сльози на очах.

На закінчення обіду всі прославили традиційну молитву „Світися, світися“.

Марія Адамович

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

“ВИЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА, НЕВИННА ОСОБА.”

“Я НЕ Є ‘ІВАН ГРОЗНИЙ’ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВИДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ.”

“МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДОМ.”

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK DEFENSE FUND
P.O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Карпатський Пещетарський Клуб
— влаштовує —
в дні 8-9-го липня 1989 року
на кортах Оселі УНСОюзу

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
за першість УСЦАК-Схід 1989
в групах чоловіків, сеньйорів, жінок,
юнаків і юначок (А і Б)

за нагороди КЛК

Провід змагань: Роман Ракочий, Юрій Попель,
Юрій Савчак та Зенон Снілик

- Реєстрація: год. 9:00, початок змагань: год. 10:00 ранку в суботу, 1-го липня 1989 р.
- Вписове: 8:00 дол. від особи
- Преміщення: проситися замовляти через Управу Союзівки.

UNA Estate Soyuzivka
Kerhonskon, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Відбулися Загальні Збори
Відділу УАКР у Кергонксоні

Кергонксон, Н.Й. (Р.Б.) — Тут в суботу, 27-го травня 1989 року, відбулися в церковній залі св. Тройці у вечірніх годинах Загальні збори місцевого Відділу Української Американської Координаційної Ради, які проводила Президія у складі: д-р Роман Барановський — голова і Лідія Яців — секретар.

Після прийняття порядку нарад і протоколу попередніх зборів з'явилися члени Управи. Із звіту голови д-ра Олега Воляняського присутні довідалися, що діяльність Відділу була мнго гоғанна; вона не обмежувалася відміченням важливих подій історії України та підготовленням вже традиційного Українського Дня. Управа вела листовну та телефонічну кампанію у важливих для української справи подіях, наприклад, масове писання листів до телевізійної станції Сі-Бі-Ес з протестом проти знеславлювання українського народу у фільмі „Утеча із Собібору“, до ізраїльського уряду в обороні Івана Дем'янюка, до конгресмена Метью МекГю в справі лібералізації відділних родин в СРСР, а також з вимогою щоби представники американського Уряду не брали участі у святкуваннях 1000-ліття Хрищення Київської Русі в Москві. Завдяки нашій інтервенції „Проктор Театр“ у Скенектеді Н.Й. змінив написи на пам'флетах про виступ тенісоловальної групи ім. Вірського з російським на українське.

Члени Управи підготували виступ українців у параді незалежності в Елсєн-віллі, та брали участь у вшануванні бенкету в честь нашого випробованого асемблеїста Вілліяма Ларкіна. З ініціати Управи національні свята відбувалися цілою громадою, а саме свято 22-го Січня та 1-го Листопада разом з Відділом УКАА, свято Тараса Шевченка під зарядом школи українства та свято 50-ліття проголошення незалежності Карпатської України під керівництвом Союзу Українок Америки. Відділ Кергонксон. Управа Відділу включилася у працю місцевого Комітету 1000-ліття Хрищення в Україні і тому Український День відбувся в 1988 році під фірмою того комітету. Існуюча при Відділі як автономна одиниця „Бесіда“ продовжує свою активність розвагового характеру, а часом теж і поважного, наприклад цікава доповідь інж. Аполінарія Осалди про Тараса Шевченка як маляра. „Бесіда“ складала із своїх приходів поважні пожертви на громадські цілі.

Голова Управи продовжував свою співпрацю з організацією Американців в Обороні Людських Прав в Україні, а голова цієї організації Божена Ольшанівська мала зустріч з нашою громадою 8-го травня 1988 року. Два члени Управи Відділу є рівночасно членами Крайової Екзекутиви УАКР. Голова подякував усім, що з ним співпрацювали і вирізняли членів, які через стан здоров'я рішили не кандидувати на чергову календичку. Д. Слобода і Л. Хомачуківі, якому треба задячувати успіх Українських Днів.

Звітвали ще також інші члени Управи: секретарка Зеня Ковальська, скарбник Данило Слобода і кореспондентський секретар та присвоєний референт д-р Роман Барановський.

Звіт скарбника виявив, що Відділ призначив поважні дотации на різні національні і місцеві цілі: на оборону І. Дем'янюка — 400 дол., Американців в Обороні Людських Прав в Україні — 250 дол., пам'ятник Т. Шевченкові в Трой, Н.Й. — 180 дол., шпиталь в Елсєн-віллі — 150 дол., пропашку нову плити 1000-ліття Хрищення в Україні — 100 дол., церкву св. Тройці — 100 дол., школу українства — 100 дол., Конгресову комісію для прослідкування причин і наслідків голоду в Україні — 100 дол., місцевий комітет 1000-ліття — 100 дол., УАКР.а — 100 дол. (пожертва св. міра П. Яйва), пам'ятник українським ветеранам в Парижі — 100 дол., Бюро Дослідного Центру і Інформаційної Мережі (АНЧЕИ) — 100 дол., кампанія В. Ларкіна — 100 дол., українські діти — 50 дол., Крайовий Комітет 1000-ліття — 50 дол., хор „Ослівани“ — 50 дол., пожертва сторожа — 50 дол., СУА — 40 дол., депеша до президента Р. Регена у справі припинення депортації К. Ліппаса до СРСР — 750 дол. Разом 2,127.50 дол.

У висліді проведеної дискусії над звітами уділено абсолютну уступачу Управі.

Перебрано Управу в такому складі: д-р О. Воляняський — голова, проф. Володимир Бакун — заступник голови, З. Ковальська — секретарка, Дмитро Старуок — скарбник, Галина Хамула — імпресована референтка, Володимир Квас — референт зовнішніх зв'язків, д-р Р. Барановський — кореспондентський секретар і пресовий референт та Степан Головатий — вільний член. До Контрольної комісії увійшли: Ярослав Ціханська — голова, Дарія Хухра і полк. Д. Слободан.

Після зборів члени і учасники гуртової ще при чаші солодкому.

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ
у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ у щоденнику „СВОБОДА“

1 ліч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 ліч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продажі домів і т. д.)	\$10.00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний ліч (1 ліч з 8 шпальт)	\$10.00

Якщо до оголошення включиться знімок — коштів більше додатково

Фотокопіювання на одну шпальту	\$ 8.00
Фотокопіювання на дві шпальти	\$10.00
Фотокопіювання на три шпальти	\$12.00

Оголошення на чергове число мусить вилітати до Адміністрації 2 дні перед появою числа

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ в англомовному тижневику UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 ліч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$10.00
1 ліч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продажі домів і т. д.)	\$20.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вилітати до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА

Телефонно оголошення НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки КЛЕПСАМИ

Посвідки заповнених рахунків за оголошення висилемо тільки на спеціальне прохання

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи“

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПОДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГолоШЕНЬ
якщо попередні рахунки НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів у тій справі не будеться відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

ВІДПІШЛИ
● ВІД НАС ●

ВАСИЛЬ МАЗУРИК, член УНС Відд. 354-го Т-ва „Зірка“ в Омага, Небраска, помер 8-го травня 1989 року на 77-му році життя. Нар. 1912 року в Україні. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дорослих братів Івана та Степана Павлюків. Похорон відбувся 11-го травня 1989 року на цвинтарі св. Марії Магдалини в Омага, Небраска. Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Віттик, секр.

ОЛЕКСАНДРА РЕПКІН, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Іл., померла 11-го травня 1989 року на 71-му році життя. Нар. 15-го березня 1918 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Марію Ларсен з внуками Сандрою і Давидом і сина Миколу. Похорон відбувся 15-го травня 1989 року на цвинтарі Елмвуд Парк в Рівер Гров, Іл. Вічна Йї Пам'ять!

Василь Семків, секр.

ТЕОДОЗІЯ КОНДРАЦЬКА, член УНС Відд. 16-го Т-ва „Прогісвіт“ в Річмонді, Іл., померла 23-го травня 1989 року на 63-му році життя. Нар. 1926 року в Західній Україні. Членом УНС стала 1965 року. Залишила у смутку мужа Рігорія, дочку Ларису і Ульяну з родинами та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді й Україні. Похорон відбувся 25-го березня 1989 року на цвинтарі Св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й. Вічна Йї Пам'ять!

Секретар

СОФІЯ БУНЯК, член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ“ у Форд Сіті, Па., померла 22-го травня 1989 року на 76-му році життя. Нар. 13-го лютого 1913 року в Янгівтані, Огайо. Членом УНС стала 1946 року. Залишила у смутку мужа Павла. Похорон відбувся 25-го травня 1989 року на цвинтарі Св. Марії у Форд Сіті, Па. Вічна Йї Пам'ять!

Михайло Турко, секр.

ОМЕЛІАН БІЦА, член УНС Відд. 427-го ім. Івана Франка в Ст. Катерині, Онт., померла на 67-му році життя. Нар. 1921 року в селі Янківці, Тернопільської обл., Україна. Членом УНС став 1981 року. Залишив у смутку дружину Ніну, сина: Ярослава, Михайла і Тараса; дочку Оксану та сестру Олію в Україні. Похорон відбувся 18-го квітня 1989 року на Вікторія Ловн Семетері в Ст. Катерині, Онт. Вічна Йому Пам'ять!

Д. Дяків, секр.

МИХАЙЛО КАРДАШ, член УНС Відд. 276-го ім. св. Миколая в Ембридж, Па., помер 18-го травня 1989 року на 65-му році життя. Нар. 1924 року в селі Мирне, повіт Підгайців, Україна. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, сина і невістку Бойді і Марію Кардаш, дочку Анну Плева, сестру Марію в Україні, племінників і племінниць. Похорон відбувся 22-го травня 1989 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Економі, Па. Вічна Йому Пам'ять!

Степан Іваніцький, секр.

ТЕКЛЯ ПРИМАК, член УНС Відд. 234-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Елізабет, Н.Дж., померла 9-го травня 1989 року на 89-му році життя. Нар. 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1925 року. Залишила у смутку сина Гаррі і Віліяма і дочку Анну Крітак та семеро внуків. Похорон відбувся на укр. кат. цвинтарі Св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й. Вічна Йї Пам'ять!

Михайло Хитра, секр.

МИХАЙЛО ЛІНІНСЬКИЙ, член УНС Відд. 274-го ім. св. Петра і Павла в Янгівтані, Огайо, помер 20-го квітня 1989 року на 91-му році життя. Членом УНС став 1921 року. Залишив у смутку сина Михайла; дочок: Розу Сенчесак, Анну Гулу і Ольгу Надзан. Похорон відбувся 24-го квітня 1989 року на цвинтарі Св. Петра і Павла в Янгівтані, Огайо. Вічна Йому Пам'ять!

Олена Сенедж, секр.

КАРЛО ЛУКОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 34-го в Річмонді, Ва. помер 15-го травня 1989 року на 64-му році життя. Нар. 31-го серпня 1924 року в Житомирі, Україна. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку дружину Катерину і сина Віллі. Похорон відбувся 18-го травня 1989 року на цвинтарі Вашингтон Меморіал в Річмонді, Ва. Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЛЮБОВ КОЛЕНСЬКА
ДЗЕРКАЛА
НОВЕЛІ
Ціна: \$13.00 з пересилкою
Мешканці стеку Нью Джерсі зобов'язані 6% ставового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ТАКА COMPANY
REPAIRMENT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріали для вишивання, ханані, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в Арші.

● ДО ВІНАЙМУ ●
ВИНАЙМАЄТЬСЯ
БУДИНОК („Бонго“) для однієї особи, зі всіма вигодами, у гарному, тихому місці, недалеко від парку „Рова“ у Нью Джерзі
Тел.: 1 (201) 928-2312

● НА ПРОДАЖ ●
NEW HOUSE FOR SALE
in Orlando, Florida
3 bdm., 2 bath, located in Ukrainian village near St. Mary Ukrainian Catholic Church in Lake McCoy Oaks, Apopka, Florida. Asking \$99,000 or make offer.
(407) 740-5580 or (407) 889-7703

● FOR RENT ●
Jersey City IMMEDIATE OCCUPANCY
New kitchen, new paint, 2 1/2 Rms, 425.00, 3 1/2 Rms, 595.00. Elevator Bldg. 5 min. Journal Square, 11 min. N.Y.C. Adults preferred. References.
Supt. (201) 963-0927

● РОЗШУКИ ●
ВАЛЕРІЙ КАРАМЕНКО
25 літ, уроджений на Полтаві, цині, пошукує
МАЗУРА ДИМИТРИЯ
ДАНИЛОВИЧА
з Полтавщини. Проситися зго-
пошуватися до УНСОюзу.
Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

● ВАКАЦІЇ ●
PALM OCEAN VILLAS
COURTSIDE — MOTEL
під новим зарядом. Чисті апартаменти і кімнати. Телевізор, телефон, охолодження, опіканий басейн, до виходу на приватні пляжі. Низькі ціни літом та спеціальні зимию.
Вітаємо Вас!
Каз і Христини Гошовські
1395 S. Ocean Blvd.
Pompano Beach, Fl. 33062
(305) 782-8183 or (305) 782-8291

● SERVICE ●
UKRAINIAN
TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

● РІЗНЕ ●
CHURCH BROCADES & TRIMS
vestments or by the yard. For samples
write or call. Sorry we only speak English

AMERICAN CHURCH SUPPLY
945 S. Batavia Avenue
Geneva, IL 60134.
(312) 232-8384

● FUNERAL DIRECTORS ●
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в БРОНКС, БРООКЛІН,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУС НАЙГРО — директор
Родина ДИМИТРИЙ
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

UKRAINIAN NATIONAL
FUNERAL SERVICE
Управа Українського
Національного Цвинтаря-
Пам'ятника та мавзолею
полагає до всіх справ
пов'язаних з похороном і по-
хованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754